

ការងារ
အလုပ်

ศูนย์เรียนรู้กลุ่มออมทรัพย์ตำบลบางไผ่ชัยแค้นตั้งอยู่ที่ 67/1 หมู่ 2 บ้านบุเกะ ตำบลบางไผ่ชัยแค้น อำเภอยะหา จังหวัดยะลา กลุ่มออมทรัพย์เริ่มก่อตั้งเมื่อปี 2538 สมาชิกเริ่มแรก 30 คน ปัจจุบันกลุ่มออมทรัพย์ของเรามีสมาชิกเพิ่มเป็น 3,000 กว่าคน กลุ่มออมทรัพย์นี้สมาชิกสามารถกู้ยืมเพื่อสร้างอาชีพ สร้างรายได้ให้แก่ครอบครัว และยังมีสวัสดิการช่วยเหลือให้กับสมาชิกในด้านการเจ็บป่วยเข้าโรงพยาบาล และยังสามารถดูแลคุณภาพชีวิตของคนในชุมชนได้ สร้างอาชีพและได้ช่วยเหลือสมาชิกที่ได้รับผลกระทบ เช่น สมาชิกติดเตียง เป็นต้น นอกจากนี้ทางกลุ่มออมทรัพย์ยังมีการปันผลกำไรให้กับสมาชิกทุก ๆ ปี ได้ประมาณคนละ 4,000-5,000 บาท ทุกปี และยังเป็นสถานที่ที่ นักเรียน นักศึกษา เข้ามาเรียนรู้ศึกษาดูงานและเรียนรู้เกี่ยวกับกลุ่มออมทรัพย์ในการบริหารจัดการ เพื่อนำไปใช้ในการเรียน และยังมีความร่วมมือจากหน่วยงานทุกภาคส่วน และยังได้รับกลุ่มออมทรัพย์ดีเด่นระดับภาค

ผู้ให้สัมภาษณ์ นางนิเดาะ อีแดแล

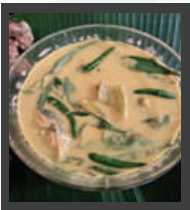

ศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงตั้งอยู่ที่หมู่ 6 บ้านลุ่มไร่ ตำบลบาโงยชีน อำเภอยะหา จังหวัดยะลา ก่อตั้งโดยนายอับดุลอาซิ สาแมยาลอ เริ่มก่อตั้งมา 13 ปีแล้ว เริ่มแรกของการก่อตั้งเศรษฐกิจพอเพียงคือนายอับดุลอาซิต้องการปลูกเพื่อกินภายในครอบครัว และปลูกทุกอย่างที่อยากจะกิน เพื่อสามารถเพิ่มรายได้ ลดรายจ่ายภายในครอบครัวและสามารถเป็นอาชีพเสริมได้ พอได้เริ่มทำ แล้วรู้สึกใจรักขึ้นมา และได้ไปศึกษาเกี่ยวกับการทำการเกษตร ต่อมาเจ้าตัวเริ่มเข้าใจเรื่องการเกษตรพอเพียงเพิ่มมากขึ้น เลยได้ขยายพื้นที่ในการเพาะปลูก เริ่มแรก 1 ไร่ แต่ปัจจุบัน 8 ไร่ โดยมีหน่วยงานเกษตรอำเภอและเกษตรจังหวัดเข้ามาหนุนเสริมในการทำการเกษตรพอเพียง การบริหารจัดการพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพเน้นเกษตรผสมผสานเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพขึ้น ด้านการลดต้นทุนการผลิต ด้านปุ๋ยสัตว์ ด้านประมง และด้านเศรษฐกิจพอเพียง เป็นต้น “ทำในสิ่งที่รัก รักในสิ่งที่ทำ แล้วนำมาบริหารจัดการอย่างทั่วทัน ย่อมทำให้เราสำเร็จได้”

ผู้ให้สัมภาษณ์ นายอับดุลอาซิ สาแมยาลอ

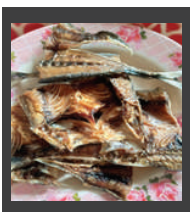

อาหารพื้นบ้านของตำบลบาโงยซิแนที่ขึ้นชื่อ คือ “แกงเหลืองปลาช่อนใส่ใบแพรว” (จุลาณิงอีแกวปุโจะกือซง) สมัยก่อนนิยมทำแกงเหลืองเนื่องจากเป็นวัตถุดิบที่หาได้ในท้องถิ่น เช่น ตะไคร้ ใบแพรว ข่า ขมิ้น มะพร้าว เป็นต้น วัตถุดิบใหญ่ชาวบ้านจะปลูกเองและยังเป็นสมุนไพรอีกด้วย

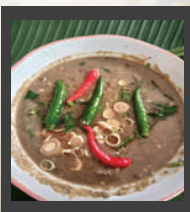
แกงเหลืองปลาช่อนใส่ใบแพรว (จุลาณิงอีแกวปุโจะกือซง)

เมนูอาหารพื้นบ้านเป็นปลาช่อนที่หาเองตามทุ่งนาแถวหมู่บ้าน ใบแพรวก็จะเก็บตามริ้วบ้าน และยังเป็นอาหารที่มีประโยชน์ต่อร่างกาย

ปลาเค็มทอด

เป็นเมนูอาหารที่ขาดไม่ได้ เพราะถ้ามีแกงเหลืองก็ต้องมีปลาเค็มทอดเป็นอาหารคู่กัน

บุตหงเครือง

น้ำบูตเราได้เ้ามาปรุงรสใหม่โดยการใส่สมุนไพรต่าง ๆ เช่น ตะไคร้ พริก ใบมะกรูด หอมแดง เพื่อให้ น้ำบูตมีรสชาติที่อร่อยเพิ่มมากขึ้น

โรติบากา” ตั้งอยู่ที่หมู่ 3 บ้านลีมาปุโระ ตำบลบาโงยชิน อำเภอยะหา จังหวัดยะลา โรติบากาดั้งเดิมของตำบลบาโงยชินมาจากโต๊ะครูท่านหนึ่งซึ่งมีชื่อว่านายหะยีมุสตอฟา หะยีสาอิ เขาได้เอาสูตรโรติบากาจากประเทศซาอุดีอาระเบีย (เมกะ) โต๊ะครูท่านนี้ได้เปิดโรงเรียนเตาดีกาเป็นแห่งแรก โต๊ะครูยากจะจัดเลี้ยงเด็ก ๆ ในโรงเรียน เขาจึงได้สอนให้ภรรยาและราคาเพื่อนบ้านที่อยู่แถวโรงเรียนทำโรติบากา โดยสมัยก่อนจะมีการหมักด้วยมือ ใช้ใบตองรองโรตี่และใช้กากมะพร้าว การเผาแบบโบราณซึ่งปัจจุบันคนที่ได้สืบทอดโรติบากาทานแรกในตำบลบาโงยชินแรงจากโต๊ะครูท่านนี้คือ นางเจ๊ะมือแย เจ๊ะอุบ ราชเขาเป็นหนึ่งในเพื่อนบ้านของโต๊ะครูหะยีมุสตอฟา และเขาก็ได้ใช้สูตรที่ท่านโต๊ะครูได้สอนและนำมาทำขายจนถึงปัจจุบัน หัสมีภรณ์ นางเจ๊ะมือแย เจ๊ะอุบ

“OTOP ลูกหยี” ความเป็นมาของกลุ่มโอท็อปลูกหยีกลุ่มนี้ตั้งอยู่ที่ 21/7 หมู่ 4 บ้านโป๊ย ตำบลบึงสามพัน อำเภอยะหา จังหวัดยะลา เริ่มจากผู้นำในชุมชนชื่อนายมุฮัมหมัดมกตา คาเร็ง ในฐานะเขาเป็นผู้นำชุมชนจึงอยากช่วยชาวบ้านในชุมชนให้มีอาชีพ มีรายได้ในการดำรงชีวิต ผู้นำท่านนี้จึงได้เชิญชวนชาวบ้านที่สนใจและออกมาประชุมระดมความคิดว่าจะทำสินค้าอะไร เพื่อเพิ่มรายได้ให้แก่คนในชุมชน ซึ่งมีชาวบ้านเสนอว่าเรานำลูกหยีมาแปรรูปกันไหม เนื่องจากในชุมชนของเรามีลูกหยีเยอะ และราคาถูก ชาวบ้านจึงได้ตกลงทำลูกหยีเพราะเป็นวัตถุดิบที่หาได้ง่าย สะดวก และเก็บได้นาน ชาวบ้านจึงได้แปรรูปลูกหยี เพื่อให้เกิดมูลค่าในตัววัตถุดิบออกมาเป็นดังนี้เช่น ลูกหยีกวน ลูกหยีกวนหยาบ ลูกหยีทรงเครื่อง ลูกหยีจี๊ดจ๊าด เป็นต้น ดังนั้นลูกหยีที่ขายดีและเด่นที่สุดคือลูกหยีกวนหยาบ เนื่องจากกินได้ทุกเพศทุกวัย และช่วงหลังๆนี้ชาวบ้านกำลังคิดจะนำลูกหยีมาแปรรูปเป็นข้าวเกรียบลูกหยี

ผู้ให้สัมภาษณ์ นายมุฮัมหมัดมกตา คาเร็ง

น้ำผึ้งชันโรง” กลุ่มเลี้ยงน้ำผึ้งชันโรงตั้งอยู่ที่ 64/3 หมู่ 1 บ้านเจาะปูน ตำบลบาโจยิแน อำเภอยะลา จังหวัดยะลา มก่อตั้งมา 7 ปีแล้วและมีรังผึ้งทั้งหมด 150 รัง ซึ่งโค๊ะอิหม่ามซื้อนายมุฮัมหมัดนาเซ คอฆอร์ ได้จัดตั้งกลุ่มนี้เนื่องจาก ากให้กลุ่มมีอาชีพและสร้างรายได้ให้กับคนในชุมชน ซึ่งโค๊ะอิหม่ามต้องการให้ชุมชนแห่งนี้เป็นผึ้งชันโรงกินดอกไม้ทุกชนิด มีเกสรเป็นอาหาร ซึ่ง “ผึ้งงาน” จะเป็นผึ้งตัวผู้คอยออกหาอาหาร ส่วนผึ้งตัวเมียจะเรียกว่า “ผึ้งนางพญา” คอยฟักไข่ ผึ้งชนิดนี้จะมีระยะเวลาการเก็บน้ำผึ้งคือช่วงเดือนมีนาคม - กรกฎาคม และจะเก็บทุกเดือน เพราะจะเป็นช่วงฤดูร้อน จะผลิตน้ำผึ้งได้มากกว่าเดือนอื่นๆ วิธีการเก็บน้ำผึ้งจะมีเครื่องดูดสำหรับเก็บน้ำผึ้ง น้ำผึ้งกลุ่มนี้ก่อนหน้านั้นเคยส่งไปประเทศมาเลเซีย ปัจจุบันจะมีการออกขายตามงานต่างๆ และมีคนมารับซื้อที่บ้าน ซึ่งการขายน้ำผึ้งจะมีการขายส่งและขายปลีก ขายส่ง 600 บาทต่อกิโล ขายปลีกจะมี 3 ราคา ได้แก่ ขนาดใหญ่ 800 บาท ขนาดกลาง 300 บาท และขนาดเล็ก 150 บาท ปัจจุบันกลุ่ม นโรงกลุ่มนี้กำลังคิดค้นสูตรการทำกาแฟชันโรง ซึ่งทางกลุ่มกำลังส่งเสริมให้คนในชุมชนปลูกต้นกาแฟ เพื่อจะนำมาแปรรูป นกาแฟชันโรง

หัตถ์ภษาณ นายมุฮัมหมัดนาเซ คอฆอร์ (โค๊ะอิหม่าม หมู่ 1)

สุสานเจ้าเมืองยาโล

“สุสานเจ้าเมืองยาโล” ยาโล แต่เดิมคือ ยาโล ซึ่งหมายถึงชื่อคนที่ชนะในการต่อสู้กับประชาชนธรรมดาในสมัยนั้น สุสานนี้มีอายุประมาณ 100 กว่าปีแล้วตั้งอยู่ที่หมู่ 2 บ้านบุเกะ ตำบลบางโงยชีแน อำเภอยะหา จังหวัดยะลา คนเก่าแก่เล่าว่า สุสานแห่งนี้มีเจ้าเมืองยาโลมาฝังที่นี่ เนื่องจากญาติพี่น้องของเขาไม่ต้องการเจ้าเมืองท่านนี้ เพราะเป็นคนที่ชอบใช้อำนาจ และทำร้ายผู้อื่นหรือเรียกภาษามลายูว่า “ซอลิม” แต่เดิมญาติพี่น้องของเขาอาศัยอยู่ที่ ต.เปาะเส้ง อ.เมือง จ.ยะลา สุสานเจ้าเมืองแห่งนี้จะมีก้อนหินที่ใหญ่โต แต่ตอนนี้ก้อนหินนี้ได้หายไปแล้ว เนื่องจากมีคนเขามาขุดทำแหวน บางคนมาขุด ขอบเบอร์สลาก พอลญาติ ๆ ทรายจึงได้ลุดก้อนหินนี้ออกไป ผู้ให้สัมภาษณ์ นายดอเลาะ ปีแด

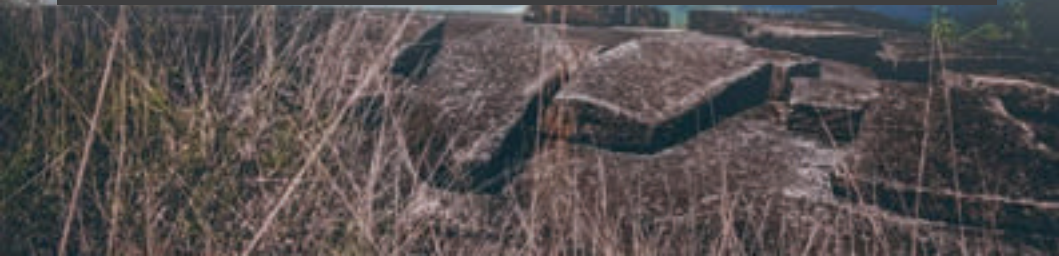
“มัสยิดใหญ่” ตั้งอยู่ที่หมู่ 1 ตำบลบาโยชินเน อำเภอยะหา จังหวัดยะลา มัสยิดแห่งนี้ก่อนที่จะก่อตั้งเป็นมัสยิดใหญ่แห่งนี้ เดิมแรกจะมีโรงเรียนเตาดีกาเล็กๆ ก่อน หลังจากนั้นเจ้าของที่ดินซึ่งเป็นโศครุในโรงเรียนเตาดีกาแห่งนี้ มีชื่อว่าโศครุหะมียุสตอฟา หะยีสาดี เขาเป็นเจ้าของที่ดินแห่งนี้และต้องการสร้างมัสยิด เขาจึงได้เรียกชาวบ้านออกมาประชุมปรึกษาหารือว่า คนที่มีต้นยางให้เอายางมาฝากให้เขา พอเยอะเขาก็นำไปขาย ส่วนคนที่ไม่มีสวนยาง โศครุท่านนี้จะเก็บเป็นเงินแทน โดยใช้แต่งตั้งของชาวบ้านในการสร้างมัสยิดแห่งนี้ และหลังๆเคยจัดกินน้ำชาแทนเพื่อสร้างให้สมบูรณ์ ผู้ให้สัมภาษณ์ นายอิบรอฮิม สารง (คณะกรรมการมัสยิด)

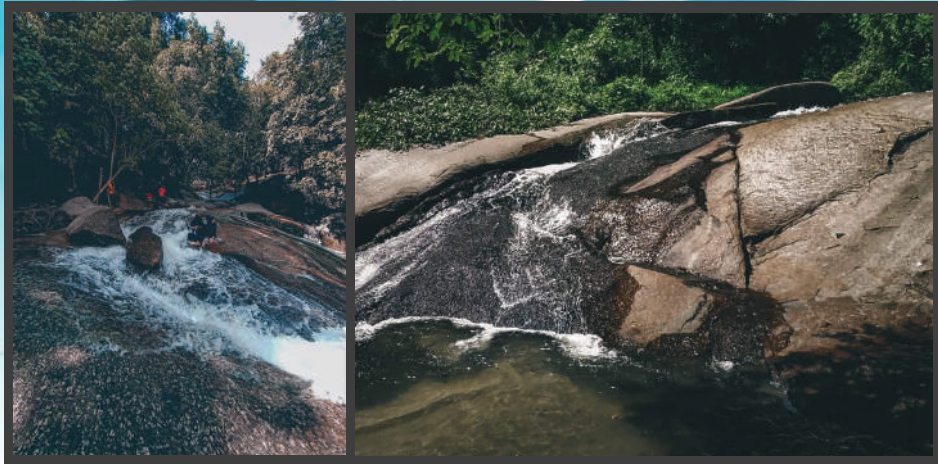

บุเก:บาเตาะมูลิง

“บุเกบาเตาะมูลิง” ตั้งอยู่ที่หมู่ 5 บ้านชีเยาะ ตำบลบาโงยซิแน อำเภอยะหา จังหวัดยะลา ตำนานภูเขาแห่งนี้เขาเล่ากันว่า ในสมัย 200 กว่าปี มีมุนษยโบราณท่านหนึ่งชื่อ “มะแซฏลุแว” เขาได้หาภูเขา 2 ลูก และไม้ที่เขาหาหิน 2 ลูก ก็ได้หักไป ภูเขาลูกที่หนึ่งคือ “บุเกบาเตาะมูลิง” ภูเขาลูกที่สองคือ “บุเกอาเปาะอาลี” หรือเรียกอีกชื่อว่า บุเกกิละ ซึ่งมีที่มาที่ไป ของบุเกบาเตาะมูลิงแห่งนี้ คิน บนภูเขาแห่งนี้มีฝูงแรดอาศัยอยู่และมักกลิ้งเล่นบนภูเขาแห่งนี้ จึงเป็นที่มาของ คำว่า “บุเกบาเตาะมูลิง” บุเกหมายถึง ภูเขา บาเตาะหมายถึง แรด มูลิงหมายถึง กลิ้ง และบนภูเขาแห่งนี้ยังมีก้อนหินที่เป็นชั้น 4 เหลี่ยม หรือที่ชาวบ้านเรียกกันว่า “อาซุรือ” และบนภูเขาแห่งนี้ยังมีบ่อน้ำ ซึ่งบ่อน้ำแห่งนี้ น้ำไม่เคยหมดไม่ว่าจะฤดูไหนก็ตาม หลังจากมะแซฏลุแวจากไปก็จะมีนางไพรเฝ้าอยู่ในพื้นที่แห่งนี้ เพราะเมื่อก่อนจะมีถ้ำ แต่ตอนนี้ถ้ำได้ถูกปิดไปแล้ว เนื่องจากนางไพรเขามี จาน ขาม ให้ยืมเวลามีนาง แต่ชาวบ้านที่ยืมเขาไม่มาส่งคืน จึงทำให้นางไพรโกรธและได้ปิดถ้ำไป ผู้ให้สัมภาษณ์ นายสาและ ยูไซะ (ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน ม.5)

“น้ำตกเขาเลาตอ” ตั้งอยู่ที่หมู่ 1 บ้านเจาะปูน ตำบลบาโงยชิน อำเภอยะหา จังหวัดยะลา ซึ่งในวันหยุดเสาร์-อาทิตย์ จะมีนักท่องเที่ยวต่างพื้นที่มาเที่ยวชมและเล่นน้ำกันเยอะมาก เพราะเป็นแหล่งธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ด้านน้ำตกเขาเลาตอแห่งนี้ คนสมัยก่อนเล่าว่ามีมนุษย์โบราณชื่อ “มะแซภูแว” ซึ่งเขาเป็นคนปกครองพื้นที่แห่งนี้ แล้วอยู่มาวันหนึ่งมีนกเงือกบินผ่านมาในป่าแห่งนี้ มนุษย์ท่านนี้ซึ่งชื่อมะแซภูแวได้ปาก่อนหินใสนกตัวนั้น แล้วทำให้อนหินที่เขาปาใสนกหล่นติดที่ต้นไม้ และมนุษย์ท่านนี้ได้ทิ้งรอยฝ่าเท้าไว้บนก้อนหินแห่งนี้

คำขวัญน้ำตกเขาเลาตอ

“น้ำตกในตำนาน ลานหินสไลเดอร์ ต้นไม้ใหญ่ แอ่งน้ำธรรมชาติ”

ผู้ให้สัมภาษณ์ นายภูมิหมัด สุแป (ผู้ใหญ่บ้าน ม.1)

ตำบลบางโงยชีน เป็น 1 ใน 7 ตำบลของอำเภอยะหา ตำบลบางโงยชีน ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของที่ทำกรอำเภอยะหา ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลบางโงยชีนอยู่ห่างจากอำเภอยะหา 6 กิโลเมตร แต่เดิมนั้นบ้านบางโงยชีน เดิมชื่อ ท่าปงชีน แปลว่า บ้านข่อย ชนดั้งเดิมเป็นเป็นมุสลิมมาจากถิ่นอื่น เช่น ไทบุรี ไทตาบารู และจังหวัดปัตตานี โดยตั้งถิ่นฐานเป็นชื่อต่าง ๆ กัน ยึดการประกอบอาชีพทำไร่ ทำนา และเลี้ยงสัตว์ ในปี 2537 ตำบลบางโงยชีน ได้ยกระดับฐานะเป็นสภาตำบล และตำบลบางโงยชีน ได้ยกฐานะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลบางโงยชีน ตามประกาศกระทรวงมหาดไทยเมื่อวันที่ 16 ธันวาคม 2539 ได้รับการยกฐานะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลบางโงยชีน ตำบลบางโงยชีน มีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ 20 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 12,500 ไร่ จำนวนประชากรมีทั้งหมด 8,331 คน แยกเป็นชาย 3,658 คน หญิง 4,673 คน มีความหนาแน่นเฉลี่ย 1,310 คน/ตารางกิโลเมตร มีจำนวนครัวเรือนทั้งสิ้น 1,728 ครัวเรือน ความหนาแน่นของบ้านเฉลี่ยต่อพื้นที่ 389 หลังคาเรือน นับถือศาสนาอิสลาม 100 % ประชากรส่วนใหญ่ร้อยละ 90 ของตำบลบางโงยชีน ประกอบอาชีพทางด้านเกษตรกรรม ได้แก่ การทำสวนยางพารา และสวนผลไม้ ผลผลิตที่สำคัญ คือ ยางพารา ทุเรียน ลองกอง ตำบลบางโงยชีนเป็นหนึ่งในตำบลเล็กๆ ของอำเภอยะหาจังหวัดยะลา ซึ่งเป็นตำบลที่มีความอุดมสมบูรณ์ทางด้านธรรมชาติความสวยงาม มีสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจหลากหลายที่คนต่างพื้นที่ยังไม่รู้จัก จึงจัดทำเป็นหนังสือส่งเสริมการท่องเที่ยวตำบลบางโงยชีนขึ้น

តារាង

លេខ

ឈ្មោះ

សេចក្តីផ្តើម

1

ប្រទេសកម្ពុជា

2

ប្រទេសកម្ពុជា

3

អំពីសិលាស្ថាបត្យកម្ម

4

ស្ថាបត្យកម្មខ្មែរ

5

ក្រុមប្រឹក្សាភិបាល

6

OTOP គ្រួសារ

7

ស្ថាបត្យកម្ម

8

ស្ថាបត្យកម្ម

9

ស្ថាបត្យកម្ម

10

ស្ថាបត្យកម្ម

11

กำแพงเมือง

การท่องเที่ยวโดยชุมชน
ตำบลบึงมะลิ อำเภอชะอำ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

เมืองโบราณน้ำอู๋ ท่องเที่ยววิถีชุมชน

